

[Kirkegaard.]

eksportmarkeder og derfor ikke kan afsættes til en lønende pris. Det er et synspunkt, som næsten alle her i tinget er enige om; i hvert fald kan vi fra det radikale venstre tiltræde det, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Aksel Larsen: Den omstændighed, at det foreliggende lovforslag er en konsekvens af det økonomiske forlig, man sluttede i fjor under navn af omsforliget, kan ikke gøre os synderlig velvilligt stemt over for det. Grundskyld betragter vi som en samfundsprioritet i jorden, og vi kan ikke indse, hvorfor samfundet skulle opgive sin beskedne prioritet i Danmarks jord. Vi kan heller ikke indse det, når vi tænker på, at det altså vil blive en gevinst til den nuværende generation af landbrugere, men det også vil få den konsekvens, som sådanne gevinster altid får, at lettelsen ville blive kapitaliseret og indgå i ejendomspriserne, og så bliver det altså næste generation af ejendomsbesiddere, der skal betale.

Jeg ved godt, at ordningen er tidsbegrænset, men vi kender disse tidsbegrænsede love. Vi har været ude for dem før, f. eks. da vi i 1961 fik en lov om såkaldt refusion af en del af landbrugernes ejendomsbeskatning. Nå ja, den skulle også være tidsbegrænset og skulle kun gælde for 2 år, men det var aldeles klart, at når man indlod sig på den slags, ville den blive forlænget, det ville blive en varig ordning. Vi har også hørt, hvorledes det ærede medlem hr. Thisted Knudsen har udtalt om dette lovforslag, at når man nu gennemfører det, bliver man naturligvis nødt til at fortsætte med en sådan lovgivning.

Hvad den del af lovforslaget angår, der omfatter grundstigningsskyld, kan vi heller ikke være velvillige. Jeg opfatter det sådan, at grundstigningsskylden dog skulle sikre samfundet en del af den samfundsskabte værdistigning på jorden. Derfor mener jeg ikke, man bør fritage landbruget for den. Desuden må jeg sige efter at have hørt den højtærede statsminister, at jeg har indtrykket af, at denne fritagelse for grundstigningsskyld strider i hvert fald mod et af de lovforslag, som regeringen

er kommet med her i dag; jeg tænker på det lovforslag, der omhandler byudviklingsområder. Hvis der ikke i byudviklingsområder skulle svares grundstigningsskyld, kom vi vist for langt ud.

Jeg er ganske klar over, at man også vil sige — det har man sagt her — at dette skal opfattes som en støtte til landbruget. Man er så ivrig efter at yde denne støtte, så selv det ærede medlem hr. Ove Hansen vil stemme for den, skønt det egentlig strider mod hans principielle opfattelse. Ja men hvis det virkelig er nødvendigt at yde landbruget støtte, mener jeg man burde gøre det på en anden måde. Mit partis ordfører har ofte talt om, at støtten burde ydes på anden måde end ved at nedsætte landbrugets faste skatter eller eftergive dem disse skatter. Vi kan altså ikke tilsige vor velvillige medvirken til dette lovforslag, tværtimod.

Mose Hansen: Ved forliget om omsætningsafgiften er der mellem forligspartierne indgået en aftale om bortfald af statsgrundskyld og grundstigningsskyld for almindeligt udnyttet landbrugsjord. Denne aftale har efter mit partis opfattelse det rigtige sigte, og vi kan derfor støtte en lovgivning, der tager sigte på at ophæve den faste ejendomsbeskatning.

Jeg skal ved denne lejlighed ikke komme ind på den faste ejendomsbeskatnings urimeligheder og vort partis syn herpå. På mit partis vegne redegjorde jeg herfor ved forhandlingen om den ændrede beskatning af fast ejendom i amts- og sognekommunerne, da disse lovforslag var til behandling i folketingssamlingen 1960-61. Under forhandlingerne om støtte til landbruget har vi gang på gang hævdet, at støtten først og fremmest burde gives ved ophævelse af den urimelige produktionsfordyrende forlodsbeskatning af fast ejendom og grundværdierne. Vi er stadig af den opfattelse, at en ophævelse af beskatningen af grundværdierne og grundstigningen til staten for almindeligt udnyttet landbrugsjord er en retfærdighedshandling over for landbruget.

Ved indførelse af omsætningsafgiften er der blevet pålagt landbruget, dets produktions- og forædlingsvirksomheder, stigende omkostninger både direkte og indirekte. I